

Saa er der Spørgsmaalet om den kunstneriske Udsmykning. Ogsaa her forekommer det mig, at Skogskrematoriet i Stockholm har løst Opgaven fortræffeligt, idet den kunstneriske Udsmykning baade er fin, moderne Kunst og af en vis neutral og human Karakter, men der er samtidig som en Selvfølge i hver Kapelsal anbragt et Alterbord med meget smukke Krucifikser og fornemt indbunden Ritualbog og Salmebog. Bagvæggenes Kunst drager Øjet og samler Opmærksomheden, men Alterbordet er der og kan blive Centrum for dem, der i Følge deres Tro holder af at se et Alter og et Kors i Livets alvorligste Stunder. Jeg ved meget godt, at en Kapelsal eller et Krematorium er et ganske anderledes neutralt Begreb end en Kirke, men det forekommer mig dog, at saa længe det store Flertal af Befolkningen anvender Kirkens Mænd som Førkyndere ved Bisættelser, saa har vi Lov at sigte mod en Forening af det humane og det kristelige i Haab om, at man kan

udvise en gensidig Tolerance. — Det er interessant at se Forslag i den Retning som her, og det har altsaa givet mig Anledning til disse Linier bl. a. i Haab om, at Søndermark Krematoriums Historie ikke skal gentage sig. Det har været dyrt og upraktisk, omend jeg gerne skal indrømme, at det rummer arkitektoniske Værdier. Det har forresten ogsaa en kristelig Udsmykning af store Sal, idet man der finder *Utzon Francks* Korsfæstelsessymboler, som ganske vist i denne Gengivelse ikke kan forstaas af noget levende Menneske. Dødsenglen med Neget over Portalen er smuk, og den har sin egen Historie, idet man først havde tænkt sig en Hermes-Skikkelse, idet Hermes har Tilnavnet *Psykopompos* (Sjæleføreren). Det daværende gejstlige Medlem af Begravelsesvæsenets Bestyrelse kunde heldigvis ogsaa sin Mytologi, og med en Bemærkning om, at det eneste, Folk vidste om Hermes, var, at han er Tyvenes Gud, droppedes det udmærkede Forslag.

Kirkegårdsarbejder med statsstøtte og materialebevilling

Det vil rimeligvis være bekendt, at menighedsråd ligesågodt som kommunale råd har kunnet få støtte fra de gældende love om igangsættelse af arbejder (de såkaldte »beskæftigelseslove« og »beredskabsarbejder«), men at muligheden for at få igangsat noget saadant (eller at få færdiggjort det, som har været standset en periode) længe har været ringe. Under 9/12 47 udsendte Arbejdsministeriet en bekendtgørelse om ophævelse af denne standsning og med meddelelse om, at nu kunne der i visse tilfælde atter fås tilskud, hvilket især dikteredes af hensynet til, om der på stedet var ledig arbejdskraft. Flere menighedsråd har ansøgt om at måtte få lejlighed til at udnytte den givne tilladelse uden at have haft held dermed. Imidlertid er der ogsaa andre, som har fået en sådan, og der skal derfor her

opfordres til, at menighedsrådene på steder, hvor der måtte være nogen arbejdsledighed, søger at gavne sig selv ved at ansøge om støtte, og dermed bl. a. ogsaa kommer til at øve en social indsats.

Det turde ogsaa være bekendt, at der til byggeri har skullet foreligge materialebevillinger, og at det i mange tilfælde har kunnet volde sine vanskeligheder at få sådanne til kirkegårdsarbejder. Også på dette punkt synes det imidlertid at lysne; der er menighedsråd, som både har fået bevilling til opførelse af lighuse og hegns-mure, og vi skal derfor ogsaa opfordre de respektive råd, som påtænker noget i den art, til at søge om materialebevillinger; det er ikke længer umuligt at få disse, og mange opgaver af påtrængende og naturlig art har allerede været udskudt alt for længe.